

**Recenzja osiągnięcia naukowego
oraz całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr. Janusza Olszaka
przedstawionego w dokumentacji wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego**

1. Podstawa formalna recenzji

Niniejsza recenzja wykonana została na podstawie uchwały Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 7 listopada 2019 roku powołującej mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dra Janusza Olszaka, a przekazanej przez Dziekana Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w piśmie z dnia 20 grudnia 2019r (WGGIOŚ-dz.0154-345/19).

Podstawy prawne przygotowanej recenzji to:

- ustawa z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017r poz. 1789),
- Rozporządzenie MNiSzW z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r, poz. 261).

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że spełnione zostały wszystkie wymagania formalne niezbędne do wszczęcia postępowania habilitacyjnego. Sama jednak dokumentacja sprawia wrażenie przygotowanej w pośpiechu i jest bardzo skrótowa.

2. Sylwetka naukowa Habilitanta

Dr Janusz Olszak w roku 1995 uzyskał świadectwo dojrzałości jako absolwent I Liceum Ogólnokształcącego w Nowym Sączu. Następnie studiował geografię na Wydziale Geograficzno-Biologicznym Akademii Pedagogicznej w Krakowie, gdzie w roku 2001 obronił pracę magisterską pt. „Osady najmłodszej terasy potoku Jastrzębik w Młyńczyskach i ich geneza” napisaną pod kierunkiem dra hab. inż. Grzegorza Haczewskiego. Dr hab. inż. Grzegorz Haczewski został również promotorem jego rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Poziomy teras fluwialnych jako zapis ewolucji dolin Kamienicy i Ochotnicy w Gorcach”. Pracę tą Habilitant obronił w roku 2006 na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie odbywał studia doktoranckie w latach 2001 – 2006. Na tym Wydziale Habilitant jest zatrudniony od roku 2006, przy czym do roku 2008 zajmował stanowisko asystenta, a następnie adiunkta.

Zainteresowania naukowe Habilitanta skupiają się przede wszystkim wokół środowiska fluwialnego, a Jego publikacje dotyczą obszaru ograniczonego do dorzecza Dunajca. Oprócz tego Habilitant zajmował się tematyką osadów chaotycznych w dorzeczu Kamienicy Nawojowskiej (1 publikacja), torfowiskiem niskim w dolinie Kamienicy (1 publikacja), wykorzystaniem badań georadarowych w interpretacji budowy teras rzecznych (1 publikacja) oraz synsedymencyjnymi ruchami masowymi (1 publikacja).

Artykuły przedstawione jako osiągnięcie habilitacyjne zostały publikowane w okresie 10 – 13 lat po doktoracie. Od ukończenia studiów magisterskich do złożenia wniosku habilitacyjnego upłynęło 18 lat, co jest zgodne z dotychczasowymi standardami krajowymi.

3. Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Charakterystyka osiągnięcia naukowego

Autor przedstawił do oceny jako osiągnięcie naukowe cykl powiązanych tematycznie czterech publikacji pod wspólnym tytułem „*Geochronologia osadów i teras rzecznych w górnej części dorzecza Dunajca oraz jej znaczenie paleogeograficzne i tektoniczne*”. Prace te zostały opublikowane w latach 2016 – 2019. Dwie z nich to prace samodzielne, a każda z nich opublikowana została w renomowanych czasopismach międzynarodowych z listy JCR. Zestawienie prac i ich parametry na dzień sporządzenia recenzji przedstawia poniższa tabela:

Ozn.	Publikacje składające się na osiągnięcie Habilitanta	IF	Punkty MNiSzW	Liczba cytowań WoS (Google Scholar)	Udział %
[P1]	Olszak J., Kukulak J., Alexanderson H., 2016. Revision of river terrace geochronology in the Orawa-Nowy Targ Depression, south Poland: insights from OSL dating. <i>Proceedings of the Geologists' Association</i> 127, 595-605.	1,142	30	3 (7)	65
[P2]	Olszak J., 2017. Climatically controlled terrace staircases in uplifting mountainous areas. <i>Global and Planetary Change</i> 156, 13-23.	3,982	45	8 (10)	100
[P3]	Olszak J., 2017. Late Pleistocene dip-slip faulting along the Dunajec Fault, West Carpathians: Insights from alluvial sediments. <i>Geomorphology</i> 295, 749-757.	3,308	35	1 (1)	100
[P4]	Olszak, J., Kukulak J., Alexanderson H., 2019. Climate control on alluvial sediment storage in the northern foreland of the Tatra Mountains since the late Pleistocene. <i>Quaternary Research</i> 91, 520-532.	2,133 ^{*)}	35 (za lata 2013-2016)	1 (1)	65
Suma:		10,833	145	13 (19)	

^{*)} Habilitant w swoim Autoreferacie dla publikacji [P4] podał ostatni dostępny w momencie pisania Autoreferatu IF dla roku 2017 wynoszący 2,329. Ja w powyższym zestawieniu przyjąłem dla tej publikacji IF za rok 2018/2019 (bliższy czasowi publikacji artykułu) wynoszący 2,133.

Sumaryczny IF publikacji składających się na osiągnięcie habilitacyjne wynosi 10,833, a ich sumaryczna punktacja MNiSzW wg wykazu za lata 2013-2016 wynosi 145 punktów. Według Web of Science publikacje

te były cytowane 13 razy. Nieco większa liczba 19 cytowań dla tych artykułów jest widoczna na profilu Habilitanta na Google Scholar.

Habilitant swoje osiągnięcie scharakteryzował w sposób bardzo skrótowy (5 stron tekstu plus 3,5 strony spisu literatury) w swoim Autoreferacie. Osiągnięcie to dotyczy dwóch ograniczonych obszarów w Dolinie Dunajca, tzn. Kotliny Orawsko-Nowotarskiej i Pogórza Gubałowskiego (prace [P1] i [P4]) oraz przełomu Dunajca przez Beskidy (prace [P2] i [P3]). Jednakże wybrany do badań obszar jest interesujący ze względu na jego aktywność tektoniczną i uzyskane wyniki mogą być wykorzystane w innych podobnych obszarach. Badane przez Habilitanta schodkowe terasy Dunajca były wcześniej sklasyfikowane i miały przypisany szacunkowy wiek w oparciu o morfostratygrafię przez Zuchewicza (1992). Z całą pewnością przeprowadzone analizy geochronologiczne wzbogacają wiedzę o ewolucji systemu fluwialnego na tym obszarze i są ważnym głosem w dyskusji na temat odpowiedzi systemu fluwialnego na czynniki kształtujące go. W ramach badań wykonano 31 nowych oznaczeń wieku luminescencyjnego, jak również wykorzystano 12 wcześniej opublikowanych dat. Dzięki tym datom możliwa była weryfikacja wcześniejszego podziału chronostratygraficznego. Krótką charakterystykę poszczególnych prac zamieszczam poniżej.

Publikacja 1 (ozn. [P1]) dotyczy obszaru Kotliny Orawsko-Nowotarskiej, a konkretnie doliny Czarnej Dunajca i jego dopływów – Wielkiego Rogoźnika i Małego Rogoźnika. Badaniami zostało objętych pięć stanowisk, podzielonych na trzy strefy, dla których wykonano 9 oznaczeń wieku metodą OSL. Do datowania wybrano osady aluwialne z teras:

- o wysokości 19 m, 9,5 m i 6 m (Czarny Dunajec, strefa I, stanowiska Chochołów i Podczerwone, 3 daty OSL),
- o wysokości 5,5-6 m, 5 m i 3 m (Wielki Rogoźnik, strefa II, stanowisko Rogoźnik, 4 daty OSL)
- o wysokości 6 m i 3,5 m (Mały i Wielki Rogoźnik, strefa III, stanowiska Mały Rogoźnik i Zaskale, 2 daty OSL)

Otrzymano wieki z przedziału ok. 7 – 90 tysięcy lat, co pozwoliło na udokumentowanie trzech epizodów depozycji osadów aluwialnych: jednego na przełomie MIS 5b/MIS 5a i dwóch w obrębie MIS 3 i w rezultacie odrzucenie wcześniejszych poglądów, że ta depozycja miała miejsce w okresie glacjałów.

Publikacja 2 (ozn. [P2]) dotyczy rejonu przełomu Dunajca przez Beskidy. Badaniami objęto osiem schodkowych teras (T1 – T8), przy czym osady aluwialne teras T1 i T8 nie były dostępne dla poboru prób do analiz. W analizach uwzględniono informacje o ośmiu poprzednich oznaczeniach wieku (Olszak i Adamiec, 2016) oraz wykonano cztery nowe dla teras T2 – T7. Uzyskane daty pochodzą z przedziału ok. 5 – 160 tys. lat. W oparciu o nie oddało się zidentyfikować dwie fazy zwiększonego tempa rozcinania dla okresów przemian MIS 3/MIS 2 oraz MIS 2/MIS 1, przy czym znaczne tempo rozcinania podczas przejścia MIS 3/MIS 2 najprawdopodobniej było związane nie tylko z warunkami klimatycznymi, ale również tektonicznym podnoszeniem terenu. Stwierdzono również, że stopniowe obniżanie dna doliny Dunajca, trwające od ok. 160 tys. lat ulegało zahamowaniu dla okresów zimnych, kiedy dostawa materiału skalnego do koryta przekraczała możliwości transportowe rzeki. Natomiast powstawanie teras miało miejsce w warunkach ciepłego i wilgotnego klimatu. Ważnym elementem tej publikacji jest zaproponowany model ewolucji systemu fluwialnego w odpowiedzi na zmianę warunków klimatycznych i podnoszenia terenu.

Publikacja 3 (ozn. [P3]) również dotyczy rejonu przełomu Dunajca przez Beskidy. W ramach analiz wykonano 3 nowe oznaczenia wieku OSL oraz uwzględniono informacje o dziewięciu poprzednich oznaczeniach wieku (Olszak i Adamiec, 2016) oraz wykonano trzy nowe. Daty obejmowały przedział ok. 20 – 155 tys. lat i zostały wykorzystane do identyfikacji uskoku Dunajca. Było to możliwe dzięki stwierdzeniu, że

osady o podobnym wieku znajdują się na istotnie różnych wysokościach względem koryta rzeki. Ponadto wykazano, że od ok. 100 tys. lat następowało pionowe przemieszczanie wzdłuż uskoku Dunajca.

Publikacja 4 (ozn. [P4]) dotyczy środkowego i dolnego biegu Czarnego Dunajca, Białego Dunajca i Białki (obszar Kotliny Orawsko-Nowotarskiej i Pogórza Gubałowskiego). W pracy poddano analizie 19 oznaczeń wieku OSL pokryw aluwialnych, przy czym 4 oznaczenia wieku pochodziły z wcześniejszej pracy (Olszak i in., 2016). Okazało się, że większość datowanych pokryw aluwialnych została zdeponowana w ciepłych warunkach klimatycznych. Istotnym elementem artykułu jest opracowany model depozycji osadów zakładający opóźnienie między produkcją osadów w morenach i stożkach proglacialnych a depozycją aluwii, formowaniem teras i stożków.

Do istotnych osiągnięć Habilitanta należy zaliczyć:

1. Rewizja wcześniejszych poglądów na podział chronostratygraficzny w oparciu o wykonanie oznaczeń wieku osadów metodą OSL. Wiek badanych osadów rzecznych okazał się w większości przypadków znacznie młodszy niż wcześniej szacowany.
2. Dla Kotliny Orawsko-Nowotarskiej stwierdzenie, że elewacja powierzchni teras rzecznych ponad współczesne koryto rzeki nie może być kryterium diagnostycznym w odniesieniu do ich wieku. Prawdopodobną przyczyną jest aktywność tektoniczna [P1, P4].
3. Głos w dyskusji na temat formowania się platform erozyjnych [P2].
4. Identyfikację dwóch faz zwiększonego tempa rozcinania dla okresów przemian MIS 3/MIS 2 oraz MIS 2/MIS 1 [P2].
5. Identyfikację uskoku Dunajca [P3].
6. Opracowanie modeli reakcji systemu fluwialnego Dunajca na zmianę warunków klimatycznych i wypiętrzania [P2, P4].

Cytowana literatura świadczy o dobrej znajomości przez Habilitanta historii i aktualnego stanu badań, aczkolwiek w mojej opinii zabrakło odwołania do publikacji Starkel i in. z roku 2017 (*Reflection of Climatic Changes During Interpleniglacial in the Geoecosystems of South-Eastern Poland*). Zastosowane metody są standardowe, natomiast dotyczą nowego obszaru badawczego, co stanowi o nowości osiągnięcia Habilitanta.

Uwagi krytyczne:

1. Ponieważ datowanie luminescencyjne stanowi podstawę formułowanych wniosków, to byłoby wskazane, aby w Autoreferacie nie posługiwać się wyrażeniami slangowymi. Tymczasem zdarza się, że Habilitant używa zwrotów np. „wyniki datowań luminescencyjnych” czy „datowania OSL” zamiast „wyniki datowania luminescencyjnego” czy „daty OSL”. Słowo datowanie (liczba pojedyncza) oznacza procedurę wyznaczania wieku. Wynikiem procedury datowania są daty a nie datowania.
2. Habilitant w swoim Autoreferacie pisze o „poznaniu ewolucji systemu fluwialnego w podnoszonym tektonicznie obszarze górskim i w zmiennych warunkach klimatycznych podczas czwartorzędu”. Tymczasem wykonane oznaczenia wieku dotyczą co najwyżej późnego plejstocenu (MIS 6 – MIS 1), gdyż najstarsza uzyskana data to $158,9 \pm 8,3$ tys. lat.
3. Zabrakło publikacji podsumowującej całość badań. Rolę tę mógł spełniać dobrze i szczegółowo przygotowany Autoreferat. Byłaby to jednocześnie okazja aby skorygować drobne błędy związane np. z cytowaniem dat w tabelach i na rycinach:

- Np. w pracy P2 występuje rozbieżność między wynikami datowania OSL dla stanowiska Tylmanowa TYL1/TYL2 prezentowanymi w tabeli nr 1 i na rycinach 3, 4 i 6 – tzn. w tabeli i na rycinach 3 i 4 podawany jest wiek $33,1 \pm 1,1$, a na rycinie 6 - wiek $31,1 \pm 1,1$. Ten sam błąd występuje w pracy [P3] – odpowiednio tabela nr 1 i ryciny nr 3 i 4.

Niestety Habilitant nie wykorzystał okazji i przygotował Autoreferat w sposób bardzo skrótowy i hasłowy.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowego

Aby ocenić dorobek naukowy Habilitanta przed rokiem 2006, kiedy uzyskał stopień doktora, musiałam sięgnąć do danych z bazy „bpb AGH” (<https://bpb.agh.edu.pl/autor/olszak-janusz-05077>), gdyż Habilitant nie przedstawił odpowiedniego wykazu w swojej dokumentacji. Z bazy tej wynika, że dorobek Habilitanta przed doktoratem obejmuje 6 pozycji:

- Olszak J. 2003. Anthropogenic characteristics of the Jastrzębik stream alluvium in the light of microscope analysis of sediments (Beskid Wyspowy, Poland). *Mineralia Slovaca*; ISSN 0369-2086. 2003 Roč. 35 č. 3–4 dod.: Geovestník, s. 15–16. — Medzinárodná konferencia doktorandov a mladých vedeckých pracovníkov : Herľany 24. a 25. apríla 2003.
- Olszak J. 2003. Zapis działalności człowieka w aluwiach potoku Jastrzębik, w Młyńcyskach, w Beskidzie Wyspowym — Record of human activity in the alluvium of the Jastrzębik stream (Beskid Wyspowy, Poland). [W:] *Człowiek w środowisku przyrodniczym – zapis działalności* (pod red. Jana Macieja Wagi i Krystyny Kocel); Polskie Towarzystwo Geograficzne. Oddział Katowicki. Sosnowiec : PTG OK, 2003. (Prace Oddziału Katowickiego PTG ; nr 3). ISBN10: 8391829626, s. 147–151.
- Bromowicz J., Olszak J. 2004. Olistolity w podjednostce bystrzyckiej płaszczowiny magurskiej na wschód od Kamienicy koło Szczawy — [Olistoliths in the Bistrica subunit (Magora nape) of Kamienica River, by Szczawa (Polish Flysch Carpathians)]. [W:] *Egzotyki karpackie: znaczenie w rekonstrukcjach paleogeograficzno-geotektonicznych: ogólnopolskie seminarium: Kraków, 13 grudnia 2004* / red. Michał Krobicki. — Kraków: Akademia Górniczo-Hutnicza. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, s. 71.
- Olszak J. 2004. Torfowisko niskie w górnym odcinku doliny Kamienicy (Gorce) [Blanket peat bog in the upper reaches of the Kamienica Valley (Gorce Mts., South Poland)]. *Przegląd Geologiczny* t. 52 nr 9, s. 916–919.
- Olszak J., Bromowicz J. 2005. Synsedymencyjne ruchy masowe w strefie bystrzyckiej płaszczowiny magurskiej — Synsedimentary mass movements in Bystrzycka Zone of the Magura Unit (S Poland). *Przegląd Geologiczny* t. 53 nr 10/1, s. 883. [VI Międzynarodowa konferencja doktorantów i młodych pracowników nauki = 6th International conference for Ph.D. students and young research workers: Miękinia–Herľany, 2005; eds. Ewa Szewczyk, Jarosław Majka, Jakub Bazarnik].
- Olszak J. 2006. Synsedimentary slumping in fold-and-thrust system of the Magura Zone: evidence from olistoliths in the Beloveža Formation (Zbludza area, Poland). *Geologica Carpathica* vol. 57 nr 3, s. 177–184.

Można ocenić, że okres studiów doktoranckich (lata 2001 – 2006) wyraźnie sprzyjał rozwojowi naukowemu Habilitanta i w tym okresie ukazały się 3 jego publikacje w czasopismach geologicznych. Według obecnej ministerialnej punktacji czasopism (opublikowanej w 2019 roku) *Przegląd Geologiczny* ma

40 punktów, a *Geologica Carpathica* 70 punktów. Zatem obecnie za te publikacje Habilitant uzyskałby 150 punktów, co należy ocenić jako dobry wynik.

W roku 2006 Habilitant obronił na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH w Krakowie pracę doktorską zatytułowaną „Poziomy teras fluwialnych jako zapis ewolucji dolin Kamienicy i Ochotnicy w Gorcach”.

Rok 2008 przyniósł publikację dotyczącą przydatności badań georadarowych w interpretacji budowy teras rzecznych w dolinie Kamienicy. Publikacja ukazała się w *Przeglądzie Geologicznym*.

Pewna niejasność jest związana z publikacjami z roku 2009 i 2011. Praca doktorska Habilitanta dotyczyła problematyki teras fluwialnych jako zapisu ewolucji dolin Kamienicy i Ochotnicy w Gorcach. Dolin tych samych rzek dotyczyły publikacje Habilitanta z roku 2009 („Evidence for differential crustal uplift between the Kamienica and Ochotnica River valleys in the Polish Outer Western Carpathians” w *Annales Societatis Geologorum Poloniae*) oraz 2011 („Evolution of fluvial terraces in response to climate change and tectonic uplift during the Pleistocene: Evidence from Kamienica and Ochotnica River valleys (Polish Outer Carpathians)” w czasopiśmie *Geomorphology*). Niestety nie jest jasne, czy artykuły te stanowią publikacje wyników uzyskanych w pracy doktorskiej, są ich rozwinięciem, czy też są niezależnymi publikacjami dotyczącymi jedynie tego samego obszaru badań co praca doktorska. Habilitant powinien być tę kwestię jednoznacznie wyjaśnić w dokumentacji habilitacyjnej.

W latach 2007 – 2016 działalność Habilitanta była w dużej części związana z tworzeniem różnego rodzaju map. W okresie tym opublikowanych zostało 11 map, w których autor był współautorem (8 pozycji) lub jedynym autorem (3 pozycje):

- Rauch, M., Sokołowski, T., Olszak, J., 2016. Szczegółowa mapa geologiczna Polski 1:50 000, arkusz Błazowa (1005) wraz z objaśnieniami. CAG PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., 2012. Mapa osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi 1:10 000, gm. Łukowica, pow. limanowski wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Król, K., Olszak, J., Sokołowski, T., Świąder, J., 2012. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Sztabin (186) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., Kaczmarczyk, R., 2011. Mapa osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi 1:10 000, gm. Kamienica, pow. limanowski wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., 2011. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Piaski (787) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., Olchowy, P., Kaczmarczyk, R., 2010. Mapa osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi 1:10 000, gm. Lubień, pow. myślenicki wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., 2010. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Jadów (490) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Olszak, J., Świąder, J., 2009. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Jenikowo (192) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Świąder, J., Olszak, J., 2009. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Goleniów (191) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Król, K., Olszak, J., 2008. Mapa geośrodowiskowa Polski 1:50 000, arkusz Pilzno (1002) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.
- Szewczyk, E., Olszak, J., Paulo, A., 2007. Mapa geologiczno-gospodarcza Polski 1:50 000, arkusz Dobry (96) wraz z objaśnieniami. CAG, PIG-PIB Warszawa.

W przedstawionej dokumentacji (punkt I.D w załączniku nr 3) Habilitant zaliczył mapy do monografii. Uważam, że ten dorobek powinien być wykazywany w punkcie I.E.

W roku 2016 ukazał się artykuł Habilitanta we współautorstwie z G. Adamcem w czasopiśmie *Boreas*. Jego tytuł to „OSL-based chronostratigraphy of river terraces in mountainous areas, Dunajec basin, West Carpathians: a revision of the climatostratigraphical approach”. Zastanawiające jest dlaczego ta pozycja nie została włączona do osiągnięcia habilitacyjnego, tym bardziej, że jej temat jest zgodny z tematem osiągnięcia habilitacyjnego, a daty luminescencyjne prezentowane w niej są cytowane w pracach [P2] i [P3], stanowiących element osiągnięcia habilitacyjnego.

5. Podsumowanie całości działalności naukowej Habilitanta

Dr Janusz Olszak:

- jest autorem bądź współautorem ośmiu publikacji w czasopismach z listy JCR. Cztery z tych publikacji stanowią podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego;
- Według Web of Science posiada *h-index* = 4, liczbę cytowań = 51 (bez autocytowań 36) oraz sumaryczny *impact factor* IF = 16,612. Odpowiednie parametry wg Google Scholar to *h-index* = 5 oraz liczba cytowań = 86;
- był wykonawcą tylko w jednym projekcie badawczym. Swoją rolę określił jako „główny wykonawca”. Na stronie NCN widnieje informacja, że wykonawców projektu było 16. To, że Habilitant może się określić jako główny wykonawca wynika prawdopodobnie z faktu, że z 6 opublikowanych artykułów, które są wynikiem projektu, w 2 występuje nazwisko Habilitanta, co więcej na pierwszym miejscu wśród autorów. Ponadto w planach Habilitanta są kolejne publikacje będące wynikiem tego grantu;
- wygłosił referaty na zaledwie 5 konferencjach, w tym tylko 2 międzynarodowych, co na okres 13 lat od obrony doktoratu jest bardzo miernym wynikiem. Pozytywnym elementem jest fakt, że 4 konferencje miały miejsce w ostatnich 5 latach, co wskazuje na zaktywizowanie się naukowe Habilitanta w okresie kilku lat przed złożeniem wniosku habilitacyjnego;
- był recenzentem 4 manuskryptów w latach 2015 – 2019, co również wskazuje na aktywizację naukową Habilitanta w ostatnim czasie. Istotnym faktem jest, że trzy recenzje zostały wykonane dla czasopism z listy JCR;
- 3-krotnie otrzymał nagrodę Rektora AGH za działalność naukową. Nagrody dotyczyły działalności w latach 2011, 2016 i 2017.

Habilitant w załączonej dokumentacji nie wykazał:

- żadnego stażu naukowego zagranicznego, czy krajowego;
- kierowania żadnym projektem naukowym;
- członkostwa w żadnych międzynarodowych ani krajowych organizacjach czy towarzystwach naukowych;
- żadnej działalności popularyzującej naukę;
- w sposób zadowalający współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. W Autoreferacie znalazło się tylko jedno zdanie: „W ramach moich badań geochronologicznych, podjąłem współpracę naukową w laboratoriach w Gliwicach (Polska), w Lund (Szwecja) i w Budapeszcie (Węgry)”. Habilitant nie podał jakie to były laboratoria. Z kontekstu można jedynie wnosić, że chodzi o laboratoria wykonujące oznaczenia wieku metodą luminescencyjną. Zabrakło

ponadto wyjaśnić na czym polegała ta współpraca, np. czy to było proste zlecenie wykonania oznaczeń wieku, czy wspólne pobory prób w terenie, udział Habilitanta w pracach laboratoryjnych, czy też wspólne dyskusje wyników i opracowanie wyników? A może Habilitant brał np. udział w warsztatach praktycznych organizowanych przez któreś z laboratoriów?

Ponadto, jako wynik realizowanego grantu przewidywana jest publikacja „Integrated OSL and ¹⁴C dating of alluvial sediments: testing the accuracy of OSL dating”. Przy takim temacie publikacji niezbędna jest przecież współpraca ze specjalistami w dziedzinie datowania radiowęglowego. Czy sam Habilitant, lub zespół wykonawców grantu posiada taką współpracę?

Można się domyślać, że Habilitant posiada współpracę naukową, tylko jej nie opisał w sposób zadowalający.

6. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej i eksperckiej

Działalność dydaktyczna

Habilitant swoją działalność dydaktyczną opisał w sposób niezadowalający. Zazaczył tylko, że był opiekunem lub promotorem 21 prac inżynierskich lub dyplomowych. Ze strony internetowej AGH wiadomo jedynie, że na rok akademicki 2019/2020 zgłosił temat projektu inżynierskiego „Rzeźba a aktywność osuwisk w wybranym obszarze Karpat” dla studentów Górnictwa i Geologii. Nie jest wiadome w ilu przypadkach był opiekunem a w ilu promotorem prac, ani jakich tematów dotyczyły prace. W przedstawionej dokumentacji nie podał czy prowadził/prowadzi jakieś zajęcia dla studentów (wykłady, ćwiczenia, laboratoria, praktyki?), a jeśli tak to z jakich przedmiotów i dla jakich kierunków studiów. Również w tym przypadku recenzent co najwyżej może znaleźć informację na stronach AGH o bieżącym roku akademickim.

Działalność organizacyjna

W przedstawionej dokumentacji Habilitant wykazał bardzo skromną działalność organizacyjną. Mianowicie:

- brał udział w pracach komitetu organizacyjnego jednej krajowej konferencji. Pozytywnym elementem jest, że miał odpowiedzialne zadanie przygotowania i prowadzenia sesji terenowej;
- aktywnie uczestniczył w pracach Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej w latach 2013 – 2016, za co otrzymał Nagrodę Dziekana WGGiOŚ AGH.

Działalność ekspercka

Habilitant wykonał dwa opracowania na zamówienie. Każde z nich dotyczyło osuwisk:

- w roku 2013 brał udział w opracowaniu kart dokumentacyjnych osuwisk zlokalizowanych na terenie miasta i gminy Dobczyce;
- w roku 2014 brał udział w inwentaryzacji osuwisk na terenie powiatu krakowskiego dla celów oszacowania stopnia aktywności osuwisk i wytypowania osuwisk do szczegółowego monitoringu geologicznego i geodezyjnego.

7. Wniosek końcowy

Stwierdzam, że dr Janusz Olszak w ostatnich kilku latach dowiódł, że jest samodzielnym naukowcem i wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięcie naukowe w postaci cyklu czterech publikacji pod wspólnym tytułem „*Geochronologia osadów i teras rzecznych w górnej części dorzecza Dunajca oraz jej znaczenie paleogeograficzne i tektoniczne*” spełnia wymogi formalne określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z późniejszymi zmianami.

Natomiast pozostały dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny wymaga uszczegółowienia. Dlatego wnoszę o dopuszczenie dra Janusza Olszaka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego, ale mając na uwadze słabo przygotowaną dokumentację i wspomniane powyżej wątpliwości, wnioskuję o zaproszenie Habilitanta na posiedzenie Komisji Habilitacyjnej. Swoją ostateczną decyzję uzależniam od Jego wyjaśnień i odpowiedzi.

Gliwice, 17 lutego 2020

Danuta J. Michczyńska
e-mail: danuta.michczynska@polsl.pl